

3. Zarzut trzeci: naruszenie art. 107 ust. 3 TFUE

Skarżąca utrzymuje następnie, że decyzja narusza art. 107 ust. 3 TFUE i zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań. Pozwana nie miała prawa do kontroli okoliczności faktycznych zbadanych na podstawie swoich wytycznych w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na ochronę środowiska i energii na okres 2014-2020 opublikowanych dnia 28 czerwca 2014. Powinna była natomiast zastosować wytyczne opublikowane w 2008 r. Pozwana powinna była, opierając się na kryteriach z 2008 r., dojść do wniosku, że utrzymywana pomoc państwa jest zgodna z rynkiem wewnętrznym

4. Zarzut czwarty: naruszenie art. 108 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa

Skarżąca wskazuje wreszcie, że pozwana przyjmując zaskarżoną decyzję w ramach postępowania w sprawie nowej pomocy państwa naruszyła zasadę pewności prawa oraz art. 108 ust. 1 TFUE. W zakresie, w jakim pozwana zezwoliła na wcześniejsze przepisy EEG 2012, powinna była wydać decyzję w ramach postępowania w sprawie istniejącej pomocy a nie w sprawie nowej pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 30 czerwca 2015 r. – Modas Cristal/OHIM – Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama (KRISTAL)

(Sprawa T-345/15)

(2015/C 302/76)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Modas Cristal, SL (Santa Lucía, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi (Denizli, Turcja)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Zorlu Tekstil Ürünleri Pazarlama Anonim Sirketi

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „KRISTAL” – zgłoszenie nr 10 574 473

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie R 341/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, uznając za ustalone używanie hiszpańskiego znaku towarowego nr 2 569 089 „MODAS CRISTAL”, klasa 35, a także, że nowe zgłoszenie nie jest do pogodzenia z hiszpańskimi znakami nr 2 569 089 „MODAS CRISTAL”, klasa 35, i nr 2 763 821 „home CRISTAL”, klasa 24;
- obciążenie OHIM i interwenientów popierających ewentualnie jego żądania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2015 r. – Bank Tejarat/Rada**(Sprawa T-346/15)**

(2015/C 302/77)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (przedstawiciele: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, solicitors, M. Brindle, QC, oraz R. Blakeley, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2015/556 z dnia 7 kwietnia 2015 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 92, s. 101) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2015/549 z dnia 7 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 92, s. 12) w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącej;
- obciążenie Rady kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE
 - Zaskarżone środki naruszają art. 266 TFUE, gdyż Rada nie podjęła wszelkich niezbędnych środków w celu wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie T-176/12.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady powagi rzeczy osądzonej
 - Zaskarżone środki naruszają zasady powagi rzeczy osądzonej, pewności prawa lub ostateczności orzeczeń.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej
 - Zaskarżone środki naruszają zasadę efektywności, prawo do skutecznej ochrony sądowej oraz prawa skarżącej wynikające z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej lub art. 6 i 13 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka, gdyż ich przyjęcie niweluje skutki wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie T-176/12.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do dobrej administracji
 - Zaskarżone środki naruszają prawo skarżącej do dobrej administracji, gdyż Rada nie traktowała jej w sposób bezstronny ani sprawiedliwy.